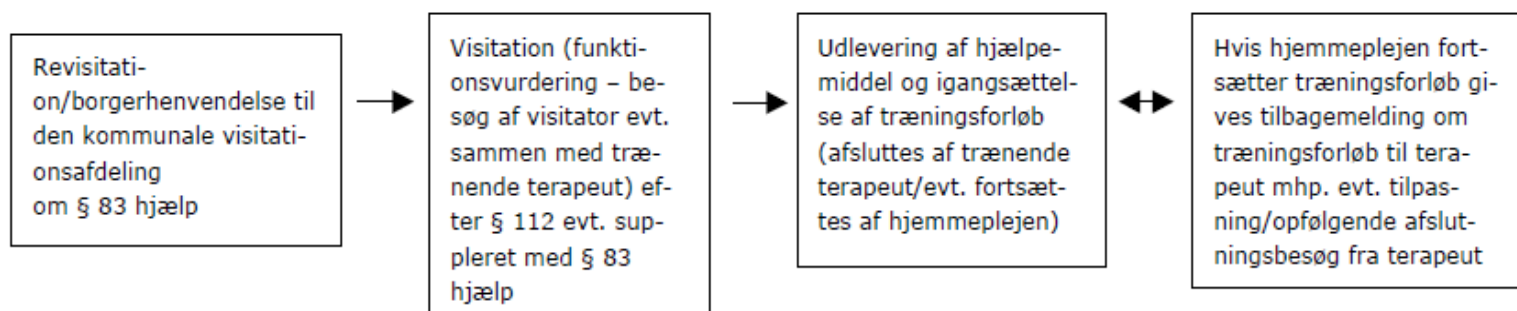

Bedre brug af hjælpemidler

Formålet med metoden er at opnå et arbejdskraftbesparende potentiale ved at ændre samarbejde på det kommunale myndigheds- og leverandørniveau for at sikre en mere optimal tildeling af hjælpemidler. Intervention består af ændrede arbejdsgange gennem et øget samarbejde mellem visitator, trænende terapeut (herefter terapeut) og hjemmepleje med fokus på muligheden for at inddrage hjælpemidler, og at tænke mere bredt i forhold til hjælpemiddelbegrebet.

Gennem inddragelsen af hjælpemidlerne er det tanken, at borgeren helt eller delvist kan opnå eller opretholde sin selvhjulpenhed, hvormed behovet for personlig og praktisk hjælp, jf. Servicelovens § 83, kan reduceres.

Metoden:

Figur 1 Fra Socialstyrelsens demonstrationsprojekts evalueringsrapport 2012

Sammenhæng med rehabilitering:

Det øgede fokus på bedre brug af hjælpemidler bør tænkes ind i sammenhæng med rehabilitering af borgeren. Indsatsen handler således ikke kun om at introducere borgeren til en konkret teknologi og hjælpemidler, men også til en tilgang til borgeren der fokuserer på rehabilitering frem for mere passiv hjælp og støtte.

Hjælpemidler, forbrugsgoder eller almindeligt indbo

Hjælpemidler er produkter, som er udviklet med henblik på at kompensere for en given funktionsnedsættelse mens forbrugsgoder er standardprodukter, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug med den almindelige befolkning som målgruppe. De kan anvendes til at kompensere for en given funktionsnedsættelse, og bevilges med delvis egenbetaling.

Reglerne om hjælpemidler og forbrugsgoder findes i kapitel 21 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr.810 af 19. juli 2012:

§ 112. Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet

- 1) i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne,
- 2) i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller
- 3) er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Kommunalbestyrelsen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når betingelserne i servicelovens § 112, stk. 1, er opfyldt. Tilsvarende skal kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 113, stk. 1, yde hjælp til køb af forbrugsgoder, når betingelserne i servicelovens § 112, stk. 1, er opfyldt:

§ 113. Kommunalbestyrelsen skal yde hjælp til køb af forbrugsgoder, når betingelserne i § 112, stk. 1, er opfyldt. Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo.

Stk. 2. Der kan kun ydes hjælp, når udgiften er over 500 kr.

Stk. 3. Hjælpen udgør 50 pct. af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art.

Stk. 4. Hvis det på grund af den nedsatte funktionsevne er nødvendigt med et forbrugsgode, der er dyrere end et almindeligt standardprodukt, eller hvis den nedsatte funktionsevne nødvendiggør særlig indretning af forbrugsgodet, betaler kommunen, jf. stk. 1, de nødvendige merudgifter.

Stk. 5. Hvis forbrugsgodet udelukkende fungerer som et hjælpemiddel til at afhjælpe den nedsatte funktionsevne, betaler kommunen, jf. stk. 1, de fulde anskaffelsesudgifter. Hjælpen kan ydes som udlån.

Der kan dog ikke ydes hjælp til forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo. Sædvanligt indbo er fx almindelige stole, borde, senge og tv-apparater mv., som normalt findes i ethvert hjem, der måtte ønske det. Hvis

der er tale om et forbrugsgode, kan der kun ydes hjælp, når udgiften er over 500 kr. og hjælpen vil udgøre 50 pct. af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art. Der ydes ikke hjælp til reparation og udskiftning af forbrugsgoder.

Nedenstående tabel beskriver de forskellige typer af hjælpemidler der med succes blev brugt af borgere i Socialstyrelsens demonstrationsprojekt med metoden ”Bedre brug af hjælpemidler”. Oversigten er ikke udtømmende, men skal suppleres efterhånden som flere hjælpemidler viser sig relevante i metoden.

Den enkelte kommune kan vælge at oprette en oversigt over de ”hjælpemidler” man med fordel har anvendt til borgere hvor tilgangen fra Bedre brug af hjælpemidler har været i anvendelse.

Oversigten kan betragtes som en inspirationsliste til de fagpersoner der beslutter valget af relevante ”hjælpemidler” til den enkelte borger. Herefter afklares det:

- Om det/de pågældende ”Hjælpemidler” kan bevilges efter hjælpemiddelparagraffer, som forbrugsgoder der eventuelt kan medfinansieres af kommunen
- Om det udelukkende er borgeren der skal betale (almindeligt indbo)
- Om vil vælge at indkøbe eller udlåne ”redskaber” til borgeren, som ellers ikke ville blive bevilget efter de gældende hjælpemiddelparagraffer, som en del af kommunens serviceniveau
- Om kommunen vil indkøbe redskabet første gang borgeren tager det i anvendelse og at borgeren herefter selv står for reparation eller genanskaffelse af redskabet.

Arbejdsstol	Låg til bækken
Armlæn til kørestol	Moppesystem
Badebænk	Robotstøvsuger
Badebænk med ryglæn	Rollator
Badebørste	Rollator m. kurv
Badesvamp	Rollator med stokkeholder
Badesvamp med langt skaft	Sengeryglæn med motor
Bakke til rollator	Socky strømpepåtager og Butler strømpeaftager
Bruseklapsæde m. ben	Spand med udvrider
Butler stativ (støttestrømpepå- og aftager)	Specialsyede bukser
Cremepåsmører	Spilerdug
Dressbuddy strømpepå- og aftager	Spraymoppe
Elkost	Svamp på skaft
El-scooter	Taske på hjul – til trapper
Fejlblad med langt skaft	Toiletbørste med langt skaft
Fiberklude	Toiletforhøjer
Fixsmørrebræt	Toiletpapirtang
Fladmoppe	Transportkørestol
Føntørrer	Tåtørrer
Greb i bruseniche	Tåvasker
Greb ved hoveddør	Urinkolbe
Gribetang	Øjendrypdispenser
Gulvmoppe	
Gummihandske	
Letvægtsstøvsuger	
Hårvasker	
Krum badebørste	
Luftpude	